

Hur du är trofast mot Gud

David Wilkerson May 13, 2013

"Därför, ni heliga bröder, som är delaktiga av den himmelska kallelsen, ge akt på den apostel och överstepräst, Kristus Jesus, som vi bekänner. Han var trogen mot den som hade insatt honom till det, liksom också Mose i hela hans hus" (*Hebreerbrevet 3:1-2*).

Hebreerbrevets författare framför ett starkt ord till alla som är "delaktiga av den himmelska kallelsen". Vad är denna himmelska kallelse? Det är att *du hör himlen kalla på dig*.

Till och med nu kallar himlen på ett folk som är fria från denna världens materialism. En del troende suckar dagligen, "Jesus, mitt hjärta hör inte hemma här. Inget i denna värld ger mig tillfredsställelse. Endast du är mitt liv". De skulle kunna bli av med sina hus, jobb, allt utom kläderna de har på sig, och de skulle fortfarande älska Gud av hela sitt hjärta.

Men trofasthet mot Gud betyder inte bara en villighet att mista allt för hans skull. Skriften säger att vi kan utlämna vår kropp till att brännas upp som ett vittnesbörd, men utan kärlek vore inget vunnet.

En del tänker att trofasthet helt enkelt är att vinna seger över syndiga ovanor. Andra tänker att det är att göra goda gärningar. Ytterligare andra tänker att det är att vara djupt andlig, ständigt i bön eller att ständigt läsa Bibeln. Men inget av detta kan någonsin göra oss trofasta mot Gud. Du kanske frågar, "Men alla mina ansträngningar att förbli ren? Min avskilda tjänst för Herren? Mina böner jag ropar till honom? Räknas inte detta som trofasthet?"

Allt detta underbara påbjuder Guds Ord, och vi kommer att göra det om vi är trofasta. Men i sig själv utgör detta inte trofasthet.

Trofasthet mot Gud är omöjligt om den inte har sitt ursprung i ett tillitsfullt, troende hjärta. Du kanske säger, "Men jag gör allt detta med ett sådant hjärta".

Detta är sant när livet flyter på som det ska. Men när våra prövningar ökar och våra strider blir häftigare kan vårt kött bli trött. Det är då som sann trofasthet sätts på prov. Frukta och tvivel kan smyga sig in. Det är då som en del kristna förlorar sin barnliga sorglöshet till Herren, just det som höll dem vid liv tidigare. Snart fylls deras hjärtan av försiktighet och frågor.

Jag vill dela med dig hur du kan vara trofast mot Gud och hålla fast vid din tillförsikt, särskilt i dessa oroliga tider.

Känn igen Satans lögn och vägra lyssna till dem.

Varje kristen måste påminna sig själv dagligen, "Jag har en fiende som är ute efter att förgöra mig. Satan är en lögnare, en bedragare och en förförare". Jesus varnade oss för vår fiende, "Djävulen ... har varit en mördare från begynnelsen, och han står inte kvar i sanningen, ty sanning finns inte i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, därför att han är en lögnare och lögnens fader" (*Johannes 8:44*).

Kristus har uppenbarat för oss anstiftaren till varje bedräglig lögn. Och han varnar för att i de sista dagarna kommer

Satan att öka sina strävanden att anklaga oss. "Och den store draken blev utkastad, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, och som bedrar hela världen, ...eftersom våra bröders åklagare är nerkastad, han som anklagade dem inför vår Gud dag och natt" (*Uppenbarelseboken 12:9-10*).

Djävulens lögner har för avsikt att så in tvivel i våra sinnen, splittra vår förtröstan på Guds frälsande kraft. Han spy ut lögner som en störtflod, "sprutade ut vatten ur sin (Satans) mun så som en ström efter kvinnan [kyrkan], för att hon skulle föras bort med strömmen" (*12:15*). Och han reserverar dessa lögner för dem vars hjärtan är fast förankrade i Kristus.

Faktum är att Satans viktigaste mål kan begränsas ytterligare. Fienden använder sina mest övertygande lögner mot dem som är fast beslutna att komma in i Guds sabbatsvila. I Hebreerbrevet läser vi, "Därför återstår en sabbatsvila för Guds folk. Ty den som har kommit in i hans vila, han har också fått vila från sina verk, så som Gud från sina. Låt oss alltså vara ivriga efter att få komma in i den vilan, för att ingen skall falla i samma exempel på otro" (*Hebreerbrevet 4:9-11*).

"Sabbatsvila i Gud" betecknar en plats av fullständig förtröstan på Guds Ord och löften. Det är en plats där man kommit till ro, en kontinuerlig förtröstan på att Gud är med oss, att han inte kan svika, att han som kallat oss kommer att föra oss igenom varje prövning och strid. Men just när du tror du är på väg att komma in i ett nytt liv med vila och förtröstan på Gud så kommer den gamla ormen med en förpackning med nya påhittade anklagelser. Varför har Satan föresatt sig att komma med lögner mot oss? Han vill omintetgöra vår tro. Han vet att om vår tro tillåts växa kommer han att bli verkningslös mot oss.

Således, om du har sagt, "Jag vill inte ha något av denna värld, bara Jesus", se upp: Du har blivit en måltavla. Han kommer till dig i din bönekammare, följer dig till kyrkan, kretsar över dig på ditt jobb. Och han befäller sina demoniska krafter, "Skicka den här lögnen på honom. Ge honom den där nu". Jag har läst många biografier av stora tjänare till Gud, och alla bekräftar att vid någon avgörande punkt kom Satan mot dem med förödande lögner för att försöka förgöra deras tro.

Här är några av djävulens största lögner:

Lögn Nummer 1: "Du gör inga andliga framsteg". En dag viskar en röst till dig, "Du har inte vuxit i din vandring med Jesus. Trots alla dina ansträngningar i bön, tjänande och tjänst är du fortfarande hårdhärtad, självcentrerad och hemfallen åt synd. Du kommer aldrig att bli andligt vuxen, även om du skulle leva tills du blir hundra år. Det är något fel med dig. Andra växer och går förbi dig. Du lever en hycklares liv".

För det första ska vi aldrig jämföra vårt växande med andras. Och för det andra, djävulen är inte den som ska tala om för oss om vi växer. Han skulle inte anklaga dig om det inte var så att du växer!

Lögn Nummer 2: "Du är för svag för att strida mot djävulen". Fienden säger till dig, "Den här andliga vandringen är för mycket för dig. Du har inte styrkan att fortsätta strida. Sakta ner och ta inte i så hårt mot dig. Kanske du skulle ompröva denna vandring i tron. Är den värd det?"

Skriften varnar oss för att i de sista dagarna kommer Satan att lyckas med att trötta ut en del: "Denne skall tala mot den Högste och ansätta (KJV, trötta ut) den Högstes heliga" (*Daniel 7:25*). Kanske du hört denna röst i dina tankar nyligen: "Du är fullständigt förstörd, mentalt uttömd. Det är omöjligt för dig att fortsätta". Det är sant att ibland är vi uttröttade av striden vi är inne i. Just vid sådana stunder träder fienden in för att försöka beröva oss på vår glädje i den Helige Ande.

Sannerligen, mycket av vår andliga trötthet förorsakas av en av fiendens inplanterade lögner. "Du är för målmedveten över det som har med Gud att göra. Du suger åt dig all smärta hos de förlorade och sargade, de fattiga och behövande. Du kommer bara att bränna ut dig om du fortsätter".

Om du står emot den lögnen, kommer Satan tillbaka med en annan: "Om du blir uttröttad är något fel. Det är meningen att du ska ha frid. Du måste ha olösta synder. Vad är det som är dolt i dig som du inte tagit itu med?"

Satan har använt alla dessa lögner mot mig genom åren. Han har anklagat mig, "Du har inte frid i din själ. Hur kan du predika om att komma in i Guds sabbatsvila för andra? Du är en hycklare". Allt detta kommer direkt från helvetets avgrund, hopdiktat av lögnens fader.

Lögn Nummer 3: "Gud är inte längre med dig. Du har bedrivit bort honom". Fienden kommer att viska, "Gud älskar dig fortfarande, men han är inte med dig just nu. Du misshagar honom på något sätt. Det är uppenbart att hans välsignelse och favör inte är med dig". Sedan kommer han att använda Guds Ord taget ur sitt sammanhang för att dunka på dig: "Gud övergav Israel när de fortsatte begå samma synder gång på gång. Det samma har hänt dig nu. Vad skulle annars denna långa torra period bero på? Varför fortsätter alla de dagliga striderna?"

Herren övergav aldrig sitt älskade folk Israel. Varje prövning han tillät hade som syfte att tukta dem, inte förgöra dem. Gud har aldrig gett upp om sitt folk vid något tillfälle. Han tillåter oss att bli tuktade av fienden, men när det arbetet är över säger han, "Bort med händerna, djävul. Det här är mitt folk".

Jag tror att Satan försökte övertyga Moses att Herren hade övergett Israel. Trots allt hade Moses blivit så upprörd över israeliternas synd att han krossade tavlorna med de tio Budorden – tavlor som Gud hade gjort med sin egen hand!

Men Moses kunde vederlägga djävulens lögn. I stället för att fördöma Israel varnade han folket att de skulle återfalla i synd och vända sig till avgudar i kommande dagar och reta upp Gud. Synd skulle hota hela deras existens och sprida ut dem över hela jorden, men Herren skulle aldrig överge dem:

"Men om ni där söker HERREN, din Gud, skall du finna honom, om du söker honom av hela ditt hjärta och av hela din själ. När du är i nöd och allt detta händer dig i kommande dagar, skall du vända om till HERREN, din Gud, och lyda hans röst. *Ty en barmhärtig Gud är HERREN, din Gud.* Han skall inte överge dig eller förgöra dig. Han skall inte glömma det förbund han med ed har ingått med dina fäder" (5 Mosebok 4:29–31).

Idag har vi till och med ett ännu säkrare ord från Gud: "Ty han har själv sagt: Jag skall inte överge dig eller lämna dig. Så vi kan frimodigt säga: Herren är min hjälpare, och jag skall inte frukta. Vad kan en människa göra mig?" (Hebreerbrevet 13:5-6). "Och se, jag är med er alla dagar intill världens ände. Amen" (Matteus 28:20).

Just nu, vad du än går igenom, har Jesus fastslagit, "Jag kommer aldrig att lämna dig eller överge dig". Gud är alltid med dig. Om du fortsätter söka honom, är han alltid med dig utan betydelse vilka lögner du hör, utan betydelse hurdan din situation är. Han ger dig kraft att stå öga mot öga med helvetets alla demoner och deklarerar, "Jag bryr mig inte om vad du säger eller hur du försöker få mig att känna. Herren är med mig!" "Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?" (Romarbrevet 8:31).

Var fullt förvissad om att din överstepräst är rörd av alla dina skador – och du alltid har fullt tillträde till hans tron

"Eftersom vi nu har en stor överstepräst som har farit genom himlarna, Jesus Guds Son, så låt oss hålla fast vid bekännelsen. Ty vi har inte en sådan överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi, dock utan synd. Låt oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid" (Hebreerbrevet 4:14–16).

Vi har blivit inbjudna till universums Potentats tronkammare: "Ingenting skapat är osynligt för honom, utan allt är blottat och uppenbart för hans ögon, inför vilken vi skall stå till svars" (4:13). Han vet allt du varit igenom, allt du kommer att gå igenom, och allt som du möter framöver. Och han väntar på att du frimodigt ska komma till honom.

Du förstår, vår Herre har upplevt allt vi går igenom, vid alla tidpunkter. Och han är empatisk, kärleksfull, full av barmhärtighet och längtar efter att hjälpa oss i stunder av nöd. Du behöver inte förklara något för honom. Du kan helt enkelt säga, "Herre, du har varit precis där jag är. Du vet exakt vad jag går igenom. Jag kan inte sätta ord på något av detta. Var snäll och hjälp mig".

Är det här din stund av nöd? Om så är fallet, vet du att han ständigt är tillgänglig för dig? Du behöver inte gå hem till din bönekammare för att komma in i hans tronkammare. Nej, Gud inbjuder dig till att komma in i hans närvaro när som helst, var som helst, frimodigt och utan reservation. Och du kan gå i förvissningen om att han kommer att svara – och att han alltid håller sitt Ord.

Men vi ska inte föra med oss otro inför honom. När vi kommer till Herren ska vi "övertyga oss" och vara "fullt förvissade". "Men ni, mina älskade, uppbygg er på er allraheligaste tro och be i den Helige Ande" (Judas 20).

Vi lever genom löften – Guds Löftesord till oss – och inte genom det vi ser. Om vi ska vara trofasta mot honom, får vi inte ägna vår tid till att ge näring åt tvivel, lyssna på Satan eller reflektera över hans bedrägerier. Vi ska känna

igen vår fiende tydligt. Och vi ska uppmuntra oss dagligen i Herren, särskilt under våra svåra tider. Vi måste ta itu med vår otro, särskilt när vi är svaga och sargade. Till och med i våra mörkaste stunder kan vi viska, "Djävulen, jag tänker inte finna mig i det här. Guds Ord är sant. Och han älskar mig. Han kommer aldrig att överge mig, och det har ingen betydelse vad du än säger till mig".

Då kan vi säga mitt i varje prövning, "Jag fröjdas eftersom jag har någonstans att gå när jag är i nöd. Jag har en Källa. Och han är allt för mig". Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/254/>